

РЕШЕНИЕ

№ 4052

гр. София, 21.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6863** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на Е. Г. Е., с адрес в [населено място], чрез процесуален представител адв.Г.Г. срещу Областна дирекция на министерство на вътрешните работи /ОД на МВР/ [населено място] с искане да се осъди последната да му заплати сумата от 300,00 лв., представляваща заплатените разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 435/2019г. по описа на Карловският районен съд /КРС/, с решение по което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 19-0281-000162 от 15.03.2019г., издадено от началник група към ОД на МВР П., РУ К.. Сумата се претендира ведно със законната лихва, считано от деня на подаване на исковата молба - 17.07.2020г.. Претендира се и присъждане на направените в това производство разноски.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява. С писмена молба се поддържат предявеният иск и претенцията за разноски. Ответникът, чрез процесуален представител - гл. юрисконсулт Ив. П. оспорва исковата молба като недопустима, поради това, че в случая адвокатската защита не е задължителна, зависи изцяло от волята на ищеца и по тази причина не е пряка и непосредствена последица от отмяната на наказателното постановление.Алтернативно предявеният иск се оспорва по основание и размер. Прави се и възражение за наличие на обстоятелствата по чл.5, ал.1 и алтернативно по чл.5, ал.2 от ЗОДОВ. Сочи се, че отмяната на НП по

формални причини не означава, че ищецът не е допринесъл с виновното си поведение за издаването му. Прави се възражение относно размера на заплатения по настоящото дело адвокатски хонорар. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура /СПП/- прокурор М. Ю. - изразява становище за основателност и доказаност на исковата претенция.

Съдът, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

С Наказателно постановление /НП/ №19-0281-000162 от 15.03.2019г., издадено от началник група към ОД на МВР П., РУ К. на Е. Г. Е. на основание чл.179, ал.2 във вр. с чл.179, ал.1, т.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 200 лв. В НП е посочено, че Е. е санкциониран, за това че на 16.02.2019г. управлявайки товарен автомобил, собственост на Б. Бал О., Булстат[ЕИК], [населено място] извършва маневра и удря лек автомобил

НП е оспорено от Е. Е. и въз основа на жалбата е образувано нахд № 435/2019г. по описа на КРС. В жалбата е посочено, че е подадена от Е. Е. чрез адв. Г. Й. Г.. Към жалбата са приложени: адвокатско пълномощно - заверен препис и договор за правна защита и съдействие - заверен препис. На л.7 и 8 в делото е приложено пълномощно с дата 01.05.2019г., с което Е. Г. Е. е упълномощил адв. Г. Й. Г. "да представлява ДРУЖЕСТВОТО пред всички съдилища в Република България във връзка с обжалване на НП № 19-0281-000162 от 15.03.2019г. на ОД на МВР П., РУ К., с правото да подава жалби..."/т.1/ и "да извършва всякакви правни и фактически действия пред органите на съда във връзка със защита на интересите на дружеството" /т.3/. С приложения към жалбата договор от 01.05.2019г. Е. Е. и адвокат Г. Г. са се договорили за предоставяне на правна защита и съдействие по Закона за адвокатурата, като адв. Г. извърши правна услуга - обжалване на НП № 19-0281-000162 от 15.03.2019г. на ОД на МВР П., РУ К., за която Е. следва да му заплати възнаграждение в размер на 300,00лв., платимо в брой. Посочено е, че договорът служи за разписка за платеното възнаграждение.

С решение от 16.10.2019г., постановено по нахд № 435/2019г. по описа на КРС, влязло в сила на 03.01.2020г., наказателното постановление е отменено. По посочените факти страните не спорят.

ПРАВНА СТРАНА

В разпоредбата на чл.203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл.205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. ОД на МВР [населено място] е юридическото лице, в чиято структура е органът, от чийто незаконосъобразен акт се претендират вредите.

Когато закон или указ е предвидил специален начин на обезщетение, ЗОДОВ не се прилага /чл.8, ал.3 от закона/. В ЗАНН /приложима ред. преди изм. с ДВ бр.94 от 29.11.2019г. / и в НПК, към който препраща закона не е предвидена възможност за осъждане на държавата да заплати на признатия за невиновен за извършване на

административно нарушение направените от него разноси, включително и адвокатски хонорар във връзка със защитата му пред съда, поради което разпоредбата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ в случая е приложима.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Отговорността по ЗОДОВ се отличава от общата деликтна отговорност само по отношение на деликвента и на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. Отклонения от общия състав на деликтната отговорност по отношение на противоправността, вината и вредите в ЗОДОВ не са уредени.

Отговорността на държавата по предвидения в чл.1, ал.1 от ЗОДОВ ред се реализира при кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт /т.е. акт, отменен по съответния административен или съдебен ред/, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. Липсата, на който и да е от посочените три елемента на фактическия състав води до неоснователност на претенцията.

В конкретния случай е налице отменен по съдебен ред административен акт - НП № 19-0281-000162 от 15.03.2019г. на ОД на МВР П., РУ К., с влязло в законна сила съдебно решение на 03.01.2020г..Налице е първата предпоставка за уважаване на предявения иск - отменен административен акт.

Жалбата, с която Е. Е. е оспорил НП пред КРС е изготвена и подписана от адв. Г., който не е бил надлежно упълномощен. С представеното по делото пълномощно адв. Г. е бил упълномощен да представлява дружество, т.е. юридическо, а не физическо лице. Адв.Г. не е участвал в проведените съдебни заседания по делото и противоречието между данните в жалбата и данните в пълномощното /относно упълномощителя/ не са отстранени. От друга страна по делото на КРС е представен договор за правна защита и съдействие по отношение на Е. Е. във връзка с оспорване на НП № 19-0281-000162 от 15.03.2019г., но без пълномощно за представителство на Е. по делото. Освен това, макар в договора да е записано, че същият служи за разписка за платеното възнаграждение не може да се приеме за доказано твърдението, че договорената сума от 300,00 лв. е платена в брой. Текстът "възложителят следва да заплати възнаграждение в размер на 300,00 лв., платимо в брой" предполага следващо, неприключило действие по плащането към момента на изготвяне на договора, за което последващо действие не са представени доказателства пред КРС.

Предвид изложеното не са налице доказателства за причинена имуществена вреда, която да е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт. Ненадлежното упълномощаване, респ. ненадлежно представителство и липсата на доказателства за заплатен адвокатски хонорар не сочат на вреда.

От изложеното следва, че искът е неоснователен. Налице е само първият елемент от фактическия състав: незаконосъобразен административен акт. Не се доказаха останалите елементи - имуществена вреда и причинна връзка. Неоснователността на иска обосновава и неоснователността на искането за

присъждане на законната лихва върху главницата, считано от подаване на исковата молба.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв.

Претенцията на ищеца за разноски е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.203, ал.1 от АПК във вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Е. Г. Е., с адрес в [населено място], срещу Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място], иск за присъждане на сумата 300,00 лв., ведно със законната лихва, считано от 17.07.2020г., представляваща заплатени разноски за адвокатско възнаграждение по нахд № 435/2019г. по описа на Карловският районен съд, като неоснователен.

ОСЪЖДА Е. Г. Е., с адрес в [населено място] да заплати на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи [населено място] сумата от 100,00 лв., разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

След влизане в сила на настоящото решение да се върне на КРС нахд №435/2019г. по описа на същия съд, поради отпадналата необходимост.

СЪДИЯ: